

ikke maa give sin Lærling Arbejde i Alford. — Endringsforslaget under Nr. 12 gaar jo ud paa, at Lærlingens Uddannelse skal ske ved vedkommende Mester enten personlig eller ved en anden fagmæssig uddannet Mand. Det er et Forslag, som jeg i og for sig kan sympathisere med, men jeg veed ikke ret, hvorledes det er at forstaa. Det forekommer mig nemlig, at det maa være saaledes efter Lovforslaget, at vedkommende Læremester, eller hvad han nu er, der har Lærlingen, ingenlunde kan være forpligtet til altid personlig at tage sig af vedkommende Lærling; han maa kunne bruge ikke blot en, men, om han vil, 5 Personer til at lede Lærlingens Arbejde. Det forekommer mig, at han maa have Frihed til at vælge mellem sine Medhjælpere dem, der skulle oplære Lærlingen. Nu kunde jeg tænke mig, at Indehaveren af en stor Bedrift, f. Ex. et Bogtrykkeri, som en Avisudgiver har, kunde sige: Det er min Faktor, der skal oplære Lærlingerne, men at gaa saa vidt, at det da er Faktoren, der skal have Ansvar for Mesteren, at det er ham, der paa eget Ansvar skal oplære Lærlingen, er næppe rigtigt. Mesteren maa kunne benytte enhver af sine Underordnede, som er fagmæssig uddannet, til at uddanne Lærlingen. S og for sig har jeg ikke Noget imod, at man siger, at Uddannelsen ogsaa kan ske ved en anden fagmæssig uddannet Mand. Af de øvrige Endringsforslag skal jeg kun udtale mig om Endringsforslaget under Nr. 19, som Forslagsstilleren (P. Holm) motiverede meget udførlig. Hvis man saaledes vil gaa ind paa, at Kontrakter udenvidere kunne brydes, naar en Lærling har Øst dertil, er jeg bange for, at man kommer til en saadan Løshed, at det slet ikke nytter at give Love. Hvad skulle nemlig vi med Love her, naar man siger, at man godt kan gaa fra disse deri foretagne Kontrakter? Det ærede Medlem overser en Ting, nemlig at Loven anordner en Prøvetid, om end ganske vist kun paa 3 Maanedes, og i den Tid kan vedkommende Lærling eller hans Foreldre uden at angive Grunde derfor gaa fra Kontrakten. Jeg kunde forstaa, naar det ærede Medlem havde foreslaaet en længere Prøvetid, men det forekommer mig, at der dog maa komme en Tid, da man maa sige, at Kontrakten nu skal staa ved Magt, medmindre der er særlige Grunde til at bryde den. S Forbindelse dermed vil jeg sige, at jeg egentlig ikke ønsker at slutte mig til Forslaget under Nr. 20, den omredigerede Erstatningsparagraf. Det ærede Udvalgs Flertal eller maasse hele Udvalget siger, at Kontrakten kan altid hæves mod Erstatning, som skal bestemmes af Boldgisten. Jeg skal

imidlertid gjøre opmærksom paa, at hvad der staa i Lovforslagets § 17 turde være nok saa læmpeligt; thi kommer man til Erkjendelsen af, at der foreligger særlige Grunde, ligger det i Paragrafen, at Forholdet opløses i Almindelighed paa billigere Bilkkaar, end naar man ganske i Almindelighed nøies med at sige, hvad der jo gjælder om ethvert Kontraktforhold, at det kan hæves mod Erstatning; ethvert Kontraktforhold kan jo hæves mod Erstatning. Naar Forholdet hæves uden Vedkommendes Samtykke, vil det efter de økonomiske Forhold i Reglen blive mod Erstatning.

Jeg har nu udtalt mig om de stillede Endringsforslag. Jeg kan ikke sige, at de ere saa indgribende, at der af Hensyn til dem ikke skulde kunne blive Enighed om Lovforslaget. Jeg har Betæneligheder ved nogle af dem, og et Par af dem vilde jeg ønske, at man ikke vilde vedtage, men jeg antager dog nok, at vi kunne faae Loven igjennem, naar de Herrer heri ville opfatte den som et Skridt til, at Lærlingene kunne faae den fornødne Jagdudannelse, men ikke som en indgribende økonomisk Reform. Naar man vil se Sagen fra det Synspunkt, vil man blive stuet. I den Retning kan man ikke vente sig stort Udbytte. Man kan og maa ikke vente sig mere, end den stillede Opgave gaar ud paa at løse, nemlig at befæste Lærlingeforholdet og fremhjælpe Jagdudannelsen; Mere kan Loven ikke udrette.

Fogtmand: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg gjerne vilde tillade mig at gjøre med Hensyn til det Endringsforslag under Nr. 19, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm). Naar jeg gjør det, saa er det fordi det ærede Medlem staaar ganske ene i Udvalget med sit Forslag, medens jeg dog haaber, at han ikke vil komme til at staa saa ene heri Salen. Jeg forstaaar ikke, hvorfor ikke Udvalget eller dog en betydelig Del deraf, det almindelige Flertal, har kunnet slutte sig til dette Endringsforslag, som synes mig at falde aldeles naturligt retfærdigt. Den ærede Forslagsstiller har jo selv givet det en temmelig tydelig Begrundelse, og jeg kan i alle Henseender være enig med ham deri. Det er jo sikkert, at i den Alder, hvor Drengene i Almindelighed komme i Lære, 14 eller høist 15-Aars Alderen, have de meget lidt Bevidsthed om, hvilke deres Eigner og Anlæg ere, og meget lidt Kjendskab til den Gjærning; de gaa ind til, de vide ikke, hvad det Jagt indeholder, som de komme til, eller hvorledes det vil falde for dem. Som det ærede Medlem udtalte, vil det gaa saaledes, at det